

ואז יזכה ל"גמלני טוב" ביתר שאת וביתר עוז - שהרי השלימות של נשיא היא כאשר צאן מרעיתו מגיעים לתכליות השלימות הנדרשת מהם,

- כדברי הגמרא⁵⁹ בנווגע لما שנאמר ממשה "לך רד"⁶⁰, "רד מגדולתך כלום נתתי לך גדולה אלא בשבייל ישראל", ולבן, הירידה שלהם נוגעת אליו, ומזה מובן, שכאשר מקיים הוראה הנ"ל להתעסך הэн עם "עוורי" והן עם "שונאי", ומוסר נפשו להעמידם במעמד ומצב ד"גוי אחד בארץ", ו"גוי קדוש", אזי העשית עליה בגודלו -

עד שعنין זה נעשה הכנה והקדמה קרובה לבוא לקיום היעוד⁶¹ "זודוד עבדי נשיא להם לעולם".

* * *

יב. האמור לעיל אודות נשיא ומנהיג אמיתי בישראל, כולל לראש צרך לכלול את כולם יחד, מ"עוורי" עד "שונאי", בפסוק בתורה, שמתחילה בשם הו', שהוא "יסוד היסודות ועמוד החכמתו (ראשי תיבות הrai) .. (ש)כל הנמצאים .. לא נמצאו אלא אמיתי המצא"⁶² (כמובא במאמר⁶³) - הנה שם שהדברים אמורים בנווגע לדמננו ומקומו, הרי זה ממש גם במשך כל הדורות (זמן), וגם בריחוק מקום. וענין זה רואים במיוחד אצל בעל השמחה והגאולה:

גם ארבעים שנה לאחרי הגאולה - יכולים למדו מעניינו הוראות בנווגע לחיה היום-יום ("לעבעידיקע הוראות"), לא רק עבור לומד תורה, אלא גם עבור יהודי שהוא כמו "ערבה", שאין בו לא טעם ולא ריח⁶⁴.

וכמו כן הנהיג בנווגע לכל ענייני תורה ומצוותי שעלייהם מסר נפשו, שייחפשטו ויופצו בכל המקומות, עד לפינה נחתה שבצוו תבל - שהרי עניין זה התהילה על-פי ההוראה והציווי ועל-ידי נתינת כה של בעל השמחה והגאולה, שהוא החידוש המיחודה שלו, כמו כל נשיא שהוסיף חידוש מיוחד בדרכי חב"ד ונשיאות בישראל.

יג. (וסים כבוד-קדושת אדמור"ר שליט"א):

כיוון שנמצאים כאן כמו וכמה שמתוך מסירות-נפש נסעו למרחקים, הן אלו שנסעו למקום רחוק ברוח, והן אלו שנסעו למקום רחוק בשמיota כפשוטו, כדי למלא שם את השליחות של הפצת היהדות, תורה ומצוותיה, ועד להפצת המעינות,

- שאליהם הכוונה לכל לראש בחתוואר "עוורי", כפי שמזכיר במאמר⁶⁵ אודות "התלמידים שנקראים בנין", שמלאים שליחותן, ושלוחו של אדם כמותו⁶⁶ -

יאמרו "לחים", מתוך שמחה וטوب לבב, ומתוך החלטה להתחזק ביתר שאת וביתר עוז (כלשון המאמר⁶⁷) בעניין مليוי השליחות,

ואז יקווימנו דברי בעל השמחה והגאולה⁶⁸ שלכל בני-ישראל יהיה אוור ברוחניות ובגשניות, כלשון הכתוב⁶⁹ "ולכל בני-ישראל היה אוור במושבותם", והינו, שבכל מקום שבו יתיישב היהודי יהיה עצמו אוור ברוחניות ובגשניות, הינו, שהrhoחותן שלו וה_rhoחותן שלו יהיו מווארים באור הrai, ויוםשה גם בעניין האור כפשוטו, שתהייה עבודה מוארת בהפצת המעינות והפצת היהדות בכלל, על-ידי נשמה (בגוף) מאירה, מתוך מצב רוח מואר, ופרנסת מוארת, באופן דהלוּק ומוסיף וא/or,

ודי קיום היעוד⁷⁰ "ויללה ביום יאיר", שייארו את החשכתليل הgalot, ותבווא הגאולה האמיתית והשלימה, על-ידי משיח צדקנו, בקרוב ממש.

(64) סה"ש תרפ"ז ע' 170. וראה גם מכתב ג' תמוז שנה זו

בסוף, ובהערה (אג'ק חכ"ד ע' קסג).

(65) בא יו"ה, כג.

(66) תהילים קלט, יב.

(59) ברכות לב, א.

(60) תשא לב, ז ובפרש"ז.

(61) יחזקאל לו, כה.

(62) רמב"ם ייש הל' יסוה"ת.

(63) ברכות לד, ב (במשנה). ו"ג.